

BACH X 2

Amparo Lacruz, violoncel

Lorena Nogal, dansa

Fresques, autèntiques, senzilles, pures, solemnes, intenses, meravellosos exemples d'ordre, d'emotivitat i proporció, i al mateix temps plenes d'una espiritualitat punyent, les Suites per a cello solo de Bach, composades el 1717, continuen omplint sales de tot el món després de tres segles.

Amparo Lacruz i Lorena Nogal, dues artistes unides per la seva admiració cap a Bach, creen un món en el que només existeix l'essència i hi conviden a l'espectador per a que uneixi els diàlegs de la il·lusió polifònica que insinua la veu poderosa i humana del violoncel i l'escriptura de la dansa en escena.

Un punt en comú entre la respiració de la música i del moviment.

Mentres la música sona, la dansa, com si es tractés d'una experiència hipnòtica, interpreta el moviment resultant, desvetllant lentament l'espai, un espai comú entre la respiració de la música i del moviment ple de pistes, de silencis, d'afirmacions a mig fer, de línies fragmentades.

BACH X 2 PER A TOTS

La selecció de les Suites I, II i VI respon a l'expressió d'un cicle vital.

Amb la Suite n.I en sol major embrem un alegre viatge, experimentem el naixement i la innocència √

La Suite n.II, composta per Bach després de tornar d'una estada estiuenca amb el príncep de Cöthen en un balneari i assabentar-se de la mort de la seva primera esposa Maria Bárbara, ens fa viure la tragèdia. √

La Suite n.VI recupera el tema de la cantata n.50: Nun ist das die Kraft (és la salvació i el poder) i es converteix així en la celebració de la salvació eterna. Cadascun dels moviments que formen les Suites representa diferents estats i emocions: √

o **Preludi**. Fantasia que es desenvolupa al marge dels estrictes temps que es dicten en els altres moviments. Introdutoris, amb caràcter d'improvisació, exploren les possibilitats fascinants de les progressions harmòniques i de les figures melòdiques. L'essència de l'història que explica cada Suite ja està concentrada en el seu preludi.

o **Allemande**. Dansa popular que va sorgir a Alemanya a principis del segle XVI. Lentes i galants.

Són la imatge d'un esperit feliç i content, que gaudeix de l'ordre i la tranquil·litat.

o **Courante**. Dansa aristocràtica associada a la cort de Lluís XVI, es ballava en molts indrets d'Europa a finals del XVI i principis del XVII. El seu to es desenfadat i ple de vigor, amb abundants salts.

o **Sarabande**. Nucli espiritual de la Suite, d'adolorida melangia. Amb origen ibèric, inicialment va ser una dansa apassionada i lasciva. Els francesos la varen estilitzar. Meditació que s'esvaeix del temps i sembla renunciar al món.

o **Minuets i Gavotes**. Danses cortesanes franceses molt populars. En vida del compositor eren considerades balls moderns. Simbolitzen els ideals versallescs de noblesa i elegància. En el seu ritme hi ha també molt vigor i delit.

o **Gigue**. Vigoroses i alegres, el seu ritme és el més viu de totes les danses. De la paraula francesa gigner-ballar.

I darrera l'última nota de la Gigue, quan sona el silenci, ens queda una intensa emoció de lleugeresa i gratitud.

BACH X 2 A QUALSEVOL LLOC

BACH x 2 és una peça concebuda per adaptar-se a llocs diferents, aprofitant les seves particularitats i la seva relació amb l'entorn, i sempre en continua transformació.

La música de Bach és tan apta per a una catedral com per a un espai contemporani.

Reflectint l'austeritat d'aquesta música, on Bach va proposar-se d'obtenir el màxim d'uns recursos limitats, aquest espectacle utilitza com a úniques eines per a seduir al públic la simplicitat del violoncel sol i la dansa.

L'espectacle pot representar-se a qualsevol hora del dia, integrant la llum natural o creant i esculpint l'espai escènic amb els recursos tècnics d'il·luminació que tinguem a disposició.

BACH X 2 FITXA TÈCNICA

Duració de l'espectacle:

60 minuts (versió llarga. Suite no I: Preludi. Suite no II: Preludi, Allemande, Courante, Sarabande, Minuet I i II, Gigue. Suite no VI: Preludi, Allemande, Courante, Sarabande, Gavotte I i II, Gigue)

30 minuts (versió curta. Suite no I: Preludi. Suite no II: Preludi, Sarabande i Gigue. Suite no VI: Preludi, Allemande i Gigue)

BIOGRAFIES

AMPARO LACRUZ, violoncel

La passió per la música de cambra i la seva entusiasta implicació en la docència són els pilars de la seva carrera.

Amparo Lacruz, violoncel·lista de so càlid i intens, atrau per la seva capacitat expressiva i pel seu fraseig coherent en l'estil, ple de musicalitat, matisos i color. A les seves interpretacions la reflexió s'uneix a la sensibilitat, la profunditat i el sentiment.

La recerca de nous camins i nous reptes l'ha portat a establir un fluid diàleg entre el repertori clàssic i la música del seu temps.

Del seu últim cd amb el pianista Andreu Riera el CD "Winter in flames", que inclou les *Sonates* de Bridge i Chopin la crítica va destacar de les seves interpretacions "el virtuosisme i perfecte equilibri al servei d'una sincera expressivitat i un lirisme interior que recreen amb mestratge i bellesa sonora (El País), "la gran intensitat, brillantor, exquisida afinació i delicada expressió romàntica" (La Vanguardia). Durant l'abril de 2017 presentarà un nou cd amb Sonatas de Brahms i Röntgen.

Artista de gran versatilitat, al 2014 va estrenar a L'Auditori de Barcelona l'espectacle "*Suite de l'aigua*" amb música per a violoncel i electrònica de Carlota Baldrís i escenografia de Joan Font (Comediants). També durant la temporada 2014 – 2015 ha presentat les Suites per a violoncel sol de Bach, "interpretades sense més transcendentalisme que el musical, comunicació directa amb la

divinitat. Versions personals, ni romàntiques, ni grandiloqüents, ni historicistes, buscant i aconseguint la bellesa del fraseig, la fluïdesa del discurs sense un pensament únic o un guió previ” (Última Hora, Balears).

Actua anualment als festivals de música de cambra d’ Holanda “Peter de Grote” (Groningen), “Concerten bij kaarslicht” (Vlieland) i Emmy Verhey Festival (Zaltbommel), i va participar durant la tardor de 2015 en una gira de 25 concerts juntament amb la prestigiosa violinista Emmy Verhey, el viola Giles Francis i el pianista Paul Komen.

Amparo Lacruz és membre des del 1999 del Trio Kandinsky, amb el qual ha realitzat extenses gires a Europa, Amèrica i Àsia. Una important discografia és testimoni de la seva activitat: el 2009 rep el premi de la revista CD COMPACT al millor disc de música de cambra de l'any pel seu enregistrament de l'obra de Joan Guinjoan. Els CD "Schoenberg i Barcelona" i "Clara Schumann i Johannes Brahms" de Columna Musica han rebut excel·lents crítiques.

Després d'anys de formació amb prestigiosos intèrprets a l’Estat espanyol, Anglaterra i els Estats Units, el 1989 va crear el Grup Manon, agrupació que va tenir presència internacional durant deu anys, i del qual queden singulars enregistraments, alguns de referència, com la seva versió del *Quartet per a la fi del temps* de Messiaen, celebrada per la crítica i el públic.

En duo ha col·laborat amb els pianistes Josep Maria Colom, Alba Ventura, Emili Brugalla i Andreu Riera. L'enregistrament que va realitzar de la Sonata de Robert Gerhard per a la discogràfica italiana Stradivarius va obtenir grans elogis de la crítica. Els seus concerts han estat retransmesos per RNE, Catalunya Música, Radio France, RAI, Südwestrundfunk, Ràdio Nacional de Finlàndia, Euroradio, TV3 i el Canal Mezzo.

Amparo Lacruz va ser directora artística del Festival de Música de Cambra " Fòrum de Santa Cristina d'Aro 2013" (Catalunya).

A la vida concertística, cal sumar l'interès d'Amparo Lacruz per la docència. Actualment és professora de violoncel i música de cambra del Conservatori Superior del Liceu de Barcelona. Així mateix ha impartit classes magistrals al Kunitachi College de Tòquio (Japó), en els Conservatoris de Xangai (Xina), Morelia (Mèxic), Lima (Perú), Santo Domingo (República Dominicana), al Festival Internacional de Música de Cervera, els cursos de la Fundació Albéniz a Camprodon, el Curs Agustín León Ara (Costa Rica), el Curs Internacional de Cabra (Còrdova) i en les trobades de la

Jove Orquestra Valenciana, la Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC) i la Jove Orquestra Nacional d'Espanya (JONDE).

LORENA NOGAL, *dansa*

Lorena Nogal es forma com a ballarina en el Institut del Teatre de Barcelona i en la companyia IT Dansa on treballa el repertori de coreògrafs de prestigi internacional com Ohad Naharin, Jirí Kilyán, Stijn Celis i Nacho Duato entre altres. Des de fa 8 anys forma part activa de l'equip artístic de La Veronal treballant al costat de Marcos Morau com a assistent en la coreografia i ballarina, tant en les coreografies pròpies de la companyia com en les creacions externes: Companyia Nacional de Dansa, Scapino Ballet, Carte Blanche, Norrdans, Skånes Dansteater, Göteborgs Operans Danskompani... En la seva carrera com a ballarina també ha actuar amb altres companyies internacionalment reconegudes com Gelabert-Azzopardi, Lanónima Imperial i Pla B Dansa.

Com a coreògrafa ha creat els seus propis treballs amb els quals ha obtingut premis en certàmens coreogràfics nacionals.

Aquest any ha estat guardonada com a millor intèrpret femenina en els premis de la crítica de Catalunya 2016.